

Otuz Bir Yıllık Boşluk

– Silüet · 04 Ekim 2018

İçimde bir yük var ki; zahirin ilmi gibi,
Bâtının kisvesine kanarak yaşıyorum.
Zihnim rulo halinde, sinema filmi gibi,
Lokmamı sahnelere banarak yaşıyorum!

Geçmiş ne, gelecek ne, âna odaklanmak ne?
Kendi yarattığını, hâşâ, ilah sanmak ne?
Daha dün bilmez iken tutuşmak ne, yanmak ne?
Bugün kendi nârıma yanarak yaşıyorum!

Aşk diyorlar! Her sözde; kelimedede, cümlede...
Bir bütünlük içinde; fikirde ve hamlede,
Halimi anlatayım, hele bir çay demle de:
Yanardağın içinde donarak yaşıyorum!

Bir bakarsın insanım; edep bende, ar bende,
Bir bakarsın her türlü edepsizlik var bende!
Oysa başlı başına bir düşman yaşar bende,
Gece gündüz ben onu anarak yaşıyorum!

Anladığım bir şiir, bir kaç edebî sanat,
Onları da küstürdü, bak zaman bana inat,
Çiğ tanesinden ayak, su buharından kanat;
Ne uçuyor, ne yere konarak yaşıyorum!

Ermek mi istiyorsun; önce çıkar, at usu!
O her yol ayrımına atan değil mi pusu?
Mâlum, düşünüyorum ama işin doğrusu,
Doğruyu düşündüğüm sanarak yaşıyorum!